Lietas Nr. 124013315
Lietas arhīva Nr. 104AA-0522-15/24

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 8.jūnijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese Z.Lagzdiņa,
tiesneši D.Dumbre un G.Stūris

izskatīja rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. D/ iesniegto apelācijas sūdzību par Ogres rajona tiesas 2015.gada 1.aprīļa spriedumu, un

konstatēja:

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ogres iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākā speciāliste 2015.gada 16.martā plkst. 11.40 sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PC149741, par to, ka 2015.gada 16.martā plkst. 11.40 tika noskaidrots, ka /pers. D/, kuram ar Kurzemes apgabaltiesas 2009.gada 22.aprīļa spriedumu noteikts papildsods policijas kontrole uz 1 gadu, kurš 2015.gada 11.martā atbrīvots no Brasas cietuma nosacīti pirmstermiņa, neizciestais brīvības atņemšanas sods sastāda 1 gads 4 dienas un, kurš atrodas Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ogres iecirkņa uzskaitē ar policijas kontroli kopš 2015.gada 13.marta, tīši pārkāpa policijas kontroles noteikumus, konkrēti 2015.gada 13.martā (piektdienā), 2015.gada 14.martā (sestdienā) un 2015.gada 15.martā (svētdienā) laika posmā no plkst. 22.00 līdz 06.00 neatradās savā dzīvesvietā /adrese/ar ko pārkāpa uzlikto ierobežojumu: „aizliegts atstāt dzīvesvietu laikā no plkst. 22.00 līdz 06.00". Pēc /pers. D/ vārdiem, viņš 2015.gada 13., 14., un 15.martā nakšņoja Rīgā pie paziņas (konkrētu adresi nevarēja nosaukt). Ar uzlikto ierobežojumu izpildes kārtību /pers. D/ tika iepazīstināts pret parakstu 2015.gada 13.martā. Ar šādu rīcību /pers. D/ izdarīja administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 177.pantā (lietas 2.lapa).

Ar Ogres rajona tiesas 2015.gada 1.aprīļa spriedumu (turpmāk tekstā – Spriedums) /pers. D/ atzīts par vainīgu Latvijas APK 177.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, par kuru 2015.gada 16.martā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols PC149741, un sodīts ar naudas sodu EUR 20,00 (divdesmit *euro*) apmērā (lietas 50. – 52.lapa).

Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

Tiesa atzinusi, ka administratīvā pārkāpuma lietas materiālos ir pietiekami fakti, lai izlemtu par personas saukšanu pie administratīvās atbildības un uzliktu sodu.

Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, tiesa atzinusi, ka pārkāpuma fakts un /pers. D/ vaina tā izdarīšanā pierādīta ar fiksēto sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā PC149741, ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ogres iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākās speciālistes 2015.gada 16.marta ziņojumu, 2015.gada 13.marta lēmumu par policijas kontroles ierobežojumu piemērošanu, uz kura ir /pers. D/ paraksts par to, ka ir iepazīstināts ar ierobežojumiem, uzlikto ierobežojumu izpildes kārtību, kura otrs eksemplārs 2015.gada 13.martā /pers. D/ ir izsniegts pret parakstu, ar 2015.gada 16.marta /pers. D/ paskaidrojumu, ar 2015.gada 15.marta pārbaudes aktu.

Latvijas Sodu izpildes kodeksa Pārejas noteikumu 24.punktā ir noteikts, ka Papildsodu - policijas kontroli - turpina izciest personas, kurām tas piespriests, un tām piemērojami šādi policijas kontroles izpildes nosacījumi: personai, kurai ar tiesas spriedumu noteikta policijas kontrole, var piemērot šādus ierobežojumus: aizliegumu atstāt dzīvesvietu noteiktā diennakts laikā, aizliegumu uzturēties noteiktās sabiedriskajās vietās, aizliegumu izbraukt no noteiktas administratīvās teritorijas bez policijas atļaujas, pienākumu no vienas līdz četrām reizēm mēnesī ierasties policijas iestādē, lai reģistrētos; lai pārbaudītu, kā persona ievēro noteiktos ierobežojumus, policijas darbinieki var to apmeklēt dzīvesvietā jebkurā diennakts laikā; personai, kurai ar tiesas spriedumu noteikta policijas kontrole, konkrētus ierobežojumus atbilstoši šā punkta 1.apakšpunktam nosaka policijas iestādes (pēc minētās personas dzīvesvietas) priekšnieks.

Ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu tiesu palātas 2011.gada 16.decembra spriedumu /pers. D/ noteikts sods - brīvības atņemšana uz 7 gadiem un 7 mēnešiem, ar mantas konfiskāciju un policijas kontroli uz 1 gadu.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 11.marta lēmumu /pers. D/ atbrīvots nosacīti pirms termiņa un /pers. D/ uzlikts par pienākumu atrasties norādītajā dzīvesvietā no plkst. 22.00 līdz 06.00 un pildīt Valsts probācijas dienesta amatpersonu likumīgās prasības.

Ieslodzījuma vietu pārvaldes Brasas cietuma 2015.gada 11.marta izziņa Nr. 2/3-952 apliecina, ka /pers. D/ izcietis piespriesto brīvības atņemšanas sodu no 2008.gada 15.augusta līdz 2015.gada 11.martam, neizciesto brīvības atņemšanas sodu 1 gadu un 4 dienas uzskatīt par nosacītu pārbaudes laiku.

No Valsts policijas priekšnieka 2009.gada 17.septembra cirkulāra izriet, ka Krimināllikuma 45.panta grozījumi, kas stājās spēkā 2009.gada 1.jūlijā, attiecināmi tikai uz tām personām, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas pēc 2009.gada 30.jūnija, līdz ar to tiesa atzinusi, ka /pers. D/ piemērotā policijas kontrole neizciestā soda laikā ir pamatota.

/pers. D/ ar 2015.gada 13.marta lēmumu par policijas kontroles ierobežojumu piemērošanu ir piemēroti šādi ierobežojumi un, proti, aizliegts atstāt dzīvesvietu /adrese/ laikā no plkst. 22.00 līdz 06.00.

Lietas materiālos atrodas uzlikto ierobežojumu izpildes kārtība, kurā ir atspoguļoti piemēroto ierobežojumu izpildes nosacījumi, no kuriem

redzams, ka /pers. D/ ir piemēroti šādi ierobežojumi un, proti, „aizliegts atstāt dzīvesvietu /adrese/ laikā no plkst. 22.00 līdz 06.00. Minētā uzlikto ierobežojumu izpildes kārtība 2015.gada 13.martā ir izsniegta /pers. D/ pret parakstu.

Par to, ka /pers. D/ ir nodrošināta dzīvesvieta pie brālēna /pers. H/ un iespēja tur arī strādāt, liecina 2015.gada 13.marta Valsts policijas Rīgas Reģiona pārvaldes Ogres iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākās speciālistes ziņojums. Informācija iegūta, telefoniski sazinoties ar Valsts probācijas Ogres teritoriālās struktūrvienības vadītāju.

No 2015.gada 16.marta Valsts policijas Rīgas Reģiona pārvaldes Ogres iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākās speciālistes ziņojuma izriet, ka, atbildot uz papildjautājumiem, /pers. D/ atzina, ka 2015.gada 13., 14. un 15.martā nebija mājās /Nosaukums A/.

Ziņojumā norādītais apstiprinās ar 2015.gada 15.martā plkst. 00.46 sastādīto pārbaudes aktu.

/pers. D/ savā 2015.gada 16.marta rakstveida paskaidrojumā norādījis, ka nevarēja dzīvot pie brālēna /Nosaukums A/, jo vairs nav apstākļi, kur izmitināties. Ierodoties 2015.gada 13.martā Ogres iecirknī, to arī paskaidrojis inspektorei, uz ko saņēmis atbildi, ka tā nevar un nedrīkst būt, inspektore paskaidrojusi, ka viņam tur ir jābūt un viss. Tomēr neskatoties uz to, ka /pers. D/ lūdza dot nedēļu laika, inspektore pati sazvanīja viņa brālēnu /pers. H/, kurš neatteica iespēju pie viņa apmesties. Nakts pārbaudes laikā 15.martā /pers. D/ neatbildēja uz telefona zvanu, jo 14.martā viņam tika nozagta pase un mobilais telefons. Tā kā 2015.gada 16.martā bija jāierodas Ogres iecirknī uz reģistrāciju, vēlējies visu paskaidrot. Papildus paskaidroja, ka 15.marta naktī atradies mājās, bet nav dzirdējis, ka piebrauc policija. Nezina, kāpēc brālēns /pers. H/ telefoniski paziņoja inspektorei, ka 13. un 14.martā bijis kopā ar /pers. D/ salidojumā Rīgā un nakšņojuši pie paziņas.

Novērtējot iepriekš norādītos pierādījumus, tiesa atzinusi, ka /pers. D/ ir izdarījis Latvijas APK 177.pantā paredzēto pārkāpumu.

Saskaņā ar Latvijas APK 33.panta pirmās daļas 1.punktu par /pers. D/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzinusi to, ka viņš savu vainu atzina, izdarīto nožēloja.

Saskaņā ar Latvijas APK 34.panta pirmās daļas 2.punktu par /pers. D/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzinusi to, ka pārkāpumu izdarījusi persona, kas agrāk izdarījusi noziegumu.

Novērtējot pārkāpuma raksturu un /pers. D/ personību - nestrādā, bet no paskaidrojumiem izriet, ka kļūs par valdes locekli SIA /Nosaukums C/, apgādājamo nav, vienu reizi administratīvi sodīts, divas reizes tiesāts, pastāv naudas soda parāds 14,23 *euro,* kas izriet no Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ogres iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākās speciālistes 2015.gada 16.marta ziņojuma, ņemot vērā to, ka /pers. D/ sniegtie paskaidrojumi ir pretrunīgi un to, ka pārkāpums ir izdarīts trīs dienas pēc kārtas, tiesa atzinusi, ka /pers. D/ par izdarīto administratīvo pārkāpumu sodāms ar naudas sodu 20 *euro* apmērā, jo ar šādu sodu ir iespējams sasniegt Latvijas APK 22.pantā noteikto soda mērķi.

Par minēto Spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza /pers. D/ (turpmāk – arī sūdzības iesniedzējs), norādot, ka faktiski viņam nav bijusi iespēja dzīvot norādītajā adresē – /adrese/, ko arī pateicis policijas inspektorei. Lūdzis inspektorei dot viņam dažas dienas laika, lai sakārtotu dzīvesvietas jautājumu, taču viņam tika atteikts, turklāt, policijas inspektore pati piezvanījusi viņa brālēnam /pers. H/, kurš sarunas rezultātā neatteica viņam, sūdzības iesniedzējam, iespēju dzīvot norādītajā adresē. Taču uzskata, ka brālēns tā pateicis tikai tāpēc, ka negribēja, lai viņam, sūdzības iesniedzējam, būtu kaut kā sliktāk. Norāda, ka tam, ka 2015.gada 15.martā plkst. 00.46 viņam bija izslēgts mobilais telefons, ir attaisnojošs iemesls, t.i., telefons viņam tika nozagts 14.martā. Lūdz nesodīt viņu par pārkāpumu, jo 16.martā ieradies pie policijas inspektores un visu situāciju paskaidrojis, kā arī vaļsirdīgi izstāstījis, ka vairākas dienas nav bijis mājās. Lūdz tiesu atzīt, ka viņš ir rīkojies galējas nepieciešamības gadījumā, kā to noteic Latvijas APK 17.pants. Norāda, ka pēc fiksētā pārkāpuma ir runājis ar brālēnu, kurš viņam nav liedzis kādu brīdi dzīvot pie viņa, lai atkal nerastos problēmas. Šobrīd viss ir nokārtots un viņš dzīvo Rīgā. Lūdz piemērot Latvijas APK 21.pantu un atzīt viņa pārkāpumu par maznozīmīgu, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Rīgas apgabaltiesā saņemts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ogres iecirkņa viedoklis LAPK 289.^{21}panta kārtībā, kurā norādīts, ka /pers. D/ tika izskaidroti visi policijas kontroles nosacījumi, arī tas, ka viņam ir iespējams īslaicīgi atstāt savu dzīvesvietu, par ko jāziņo kontrolējošajai policijas amatpersonai un jāsaņem tās rakstiska atļauja, ko /pers. D/ nebija izdarījis. Uzskata par nepamatotu sūdzības iesniedzēja norādi, ka viņš nevarēja atrasties paša norādītajā adresē, jo tādējādi izriet, ka sūdzības iesniedzējs faktiski ir maldinājis cietuma administrāciju un probācijas dienestu, kā arī tiesu par savu dzīvesvietas adresi pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma vietas. Vienlaicīgi norāda, ka telefonsarunā ar sūdzības iesniedzēja brālēnu noskaidrots, ka /pers. D/ pats nav gribējis dzīvot pie brālēna, par ko viņam pats paziņojis telefona sarunā. Uzskata, ka policijas kontroles noteikumu pārkāpšana nav atzīstama par maznozīmīgu pārkāpumu, līdz ar ko lūdz apelācijas sūdzību noraidīt.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto un ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{20}panta pirmās daļas nosacījumus, Krimināllietu tiesu kolēģija (turpmāk – tiesu kolēģija) secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā.

Apstākļus, kas liecinātu par nepieciešamību apelācijas sūdzību izskatīt tiesas sēdē, tiesu kolēģija nekonstatē.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi sūdzībā norādītos argumentus, tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}panta un 289.^{22}panta nosacījumiem apelācijas instances tiesa ievēro šī kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību un taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši minētās nodaļas prasībām.

Tiesu kolēģija, izvērtējot sprieduma motivāciju, atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi un vispusīgi izvērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, līdz ar to tiesu kolēģija saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13} panta trešo daļu pievienojas pirmās instances tiesas Spriedumā norādītajai motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Apelācijas instances tiesa norāda, ka saskaņā ar Latvijas APK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, tiesu kolēģija nekonstatē, ka pirmās instances tiesa nebūtu izvērtējusi un nebūtu ņēmusi vērā kādu būtisku apstākli, kam būtu nozīme lietas pareizā izspriešanā, pierādījumu vērtējums ir pareizs un pietiekošs.

Tiesu kolēģija atzīst, ka lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami un atzīstami par pieļaujamiem, lai bez saprātīgām šaubām apgalvotu, ka sūdzības iesniedzējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 177.panta.

Tiesu kolēģija secina, ka sūdzības iesniedzēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta, vērtējot visus lietā esošos pierādījumus kopumā. Pirmās instances tiesa ir vērtējusi lietā esošās ziņas, kas izriet no pārkāpēja paskaidrojumiem, kopsakarā ar citiem pārējiem administratīvās lietas materiāliem un devusi savus secinājumus par to pieļaujamību, ticamību un attiecināmību, kas ir pietiekami, lai novērstu šaubas, un tiesu kolēģija pilnībā pievienojas šiem secinājumiem.

Latvijas APK 177.pantā paredzēta atbildība par policijas kontroles noteikumu tīšu pārkāpšanu, ja to izdarījusi persona, kurai noteikta policijas kontrole.

Tiesu kolēģija konstatē, ka lietā nepastāv strīds par to, ka sūdzības iesniedzējs ir persona, kurai ir noteikta policijas kontrole. Tāpat tiesu kolēģija atzīst, ka lietā ir pierādīts, ka sūdzības iesniedzējs ir tīši pārkāpis viņam piemērotās policijas kontroles nosacījumus, tādējādi izdarot Latvijas APK 177.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Arī pats sūdzības iesniedzējs gan pirmās instances tiesā, gan savā apelācijas sūdzībā neapstrīd izdarīto administratīvo pārkāpumu, vienīgi skaidrojot, kādēļ tā ir noticis.

Kā redzams no administratīvās lietas materiāliem, sūdzības iesniedzējam ir izskaidroti viņam piemērotās policijas kontroles ierobežojumi, t.sk., aizliegums atstāt dzīvesvietu – /adrese/ laikā no plkst. 22.00 – 06.00, kā arī izskaidrots, ka viņam ir iespēja īslaicīgi atstāt savu dzīvesvietu 10 darba dienas pirms plānotās izbraukšanas, vai nepārvaramas varas apstākļu dēļ, diennakts laikā par to informējot policijas amatpersonu un saņemot rakstisku atļauju (lietas 23., 24. - 26.lapa).

Sūdzības iesniedzējs ar savu parakstu ir apstiprinājis, ka viņam ir saprotami viņam izskaidrotie nosacījumi un ierobežojumi, kā arī saņēmis vienu Uzlikto pienākumu ierobežojumu izpildes kārtības eksemplāru (lietas 26.lapa).

Turklāt, arī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ogres iecirkņa viedoklī norādīts, ka sūdzības iesniedzējam bija iespēja saskaņot īslaicīgu dzīvesvietas atstāšanu ar policijas inspektori, un viņam tāda iespēja netiktu liegta.

Tādējādi tiesu kolēģija atzīst, ka sūdzības iesniedzējs, zinot viņam piemēroto ierobežojumu nosacījumus, ir tiši tos pārkāpis, un sūdzības iesniedzēja norādītie apstākļi, kādēļ viņš ir pārkāpis piemērotos nosacījumus, nekādā veidā neattaisno viņa izdarīto pārkāpumu un neatbrīvo no administratīvās atbildības.

Latvijas APK 177.panta sankcija paredz naudas sodu līdz septiņdesmit *euro* vai administratīvo arestu uz laiku līdz desmit diennaktīm.

Minimālais sods, ko uzliek par administratīvajiem pārkāpumiem, atbilstoši Latvijas APK 26.pantam, ir divi *euro*.

Pirmās instances tiesa, ņemot vērā sūdzības iesniedzēja personību raksturojošos apstākļus, to, ka sūdzības iesniedzējam konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, ir noteikusi sūdzības iesniedzējam labvēlīgāko soda veidu – naudas sodu, nosakot to tuvāk panta sankcijas minimālajam apmēram.

Tiesu kolēģija uzskata, ka sūdzības iesniedzējam piemērotais sods ir samērīgs ar administratīvā pārkāpuma smagumu un bīstamību, un ir izvēlēts atbilstoši likuma prasībām, ievērojot Latvijas APK 177.panta sankcijā paredzēto sodu un nav uzskatāms par nesamērīgi bargu.

Tāpat tiesu kolēģija atzīst, ka sūdzības iesniedzēja norādītie apstākļi neatbilst galējas nepieciešamības kritērijiem, kas noteikti Latvijas APK 17.pantā.

Tiesu kolēģija atzīst, ka sūdzības iesniedzēja izdarītais administratīvais pārkāpums nav atzīstams par maznozīmīgu Latvijas APK 21.panta izpratnē.

Saskaņā ar Latvijas APK 21.pantu, ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Tiesu kolēģija norāda, ka atbrīvošana no administratīvās atbildības piemērojama izņēmuma gadījumā, proti, ja soda piemērošana konkrētajā gadījumā ir atzīstama par nelietderīgu.

Tiesu kolēģija secina, ka konkrētajā lietā nav tiesiska pamata uzskatīt administratīvā soda uzlikšanu par nelietderīgu. Lietā nav konstatējami kādi īpaši vai ārkārtēji apstākļi, kuru dēļ sūdzības iesniedzējs būtu atbrīvojams no administratīvās atbildības un viņa izdarītais pārkāpums būtu atzīstams par maznozīmīgu Latvijas APK 21.panta izpratnē. Turklāt, sūdzības iesniedzējam ir konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis, kas, tiesu kolēģijas ieskatā, liedz sūdzības iesniedzēja izdarīto pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu.

Tiesu kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa nosacījumus un prasības nav pārkāpusi, tiesa konkrētās pārkāpuma lietas izskatīšanas ietvaros ir ievērojusi vispārīgos tiesību principus un normatīvo aktu regulējumu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}pantu, 289.^{22}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Atstāt negrozītu Ogres rajona tiesas 2015.gada 1.aprīļa spriedumu, bet apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese (personiskais paraksts) Z.Lagzdiņa
Tiesnese (personiskais paraksts) D.Dumbre
Tiesnesis (personiskais paraksts) G.Stūris